

εἶνε ἡ Σίδνεϋ, ἐπεθύμει νὰ συνδέσῃ τὴν ἑκατονταετηρίδα αὐτῆς πρὸς ἐπίσημον ἐπιστημονικὸν γεγονός, ἐμπέμπουσα ἐξερευνητικὴν ἀποστολὴν εἰς τὸν νότιον πόλον. Ἄλλ' ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις, παρὰ τὴν γνώμην τῆς Βασιλικῆς καὶ τῆς Γεωγραφικῆς Ἑταιρίας τοῦ Λονδίνου, δὲν συνήνεσε νὰ μετὰσχῃ τῆς ἀποστολῆς κατὰ 125,000 φράγκων, ὡς ἀπῆται ἡ ἀποικία παρὰ τῆς μητροπόλεως. Ἡ εἶδησις αὕτη ἐτηλεγραφήθη εἰς Σίδνεϋ τὴν παραμονὴν τῆς ἐνάρξεως τῶν ἑορτῶν.

Τὸ νεαρὸν κράτος τῶν Ἀντιπόδων ἀπὸ τινῶν ἐπὼν προώδεσε καταπληκτικῶς. Ἐν ἔτει 1851 οἱ Εὐρωπαῖοι κάτοικοι τῆς Αὐστραλίας ἀνῆρχοντο μόλις εἰς 300,000, σήμερον δ' ἀνέρχονται εἰς 3,000,000. Εἰς διάστημα βραχύτερον τοῦ τεσσαρακονταετοῦς ὁ πληθυσμὸς ἔδεκαπλασιάσθη. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ Μελβούρνη, ἥτις σήμερον ἀριθμεῖ πληθυσμὸν 300,000 κατοικῶν, κατ'ὥκειτο μόλις ὑπὸ ἐξαισιχελίων ψυχῶν, ἡ Νέα Ζηλανδία δέ, ἥτις ἀριθμεῖ σήμερον 500,000 κατοίκους, εὕρισκετο εἰς χεῖρας τῶν Μαορῆ.

Κατὰ τὸ 1887 ἡ Αὐστραλία καὶ ἡ Νέα Ζηλανδία ἀπέστειλαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὸ κρέας 844,000 προβάτων διατηρημένον δι' ἀποψύξεως. Ἀπὸ τῆς ἀνακαλύψεως τῶν χρυσορυχείων, αἱ ἐν Αὐστραλίᾳ ἀποικίαι ἀπέστειλαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν 2,500,000 χιλιόγραμμα χρυσοῦ, ἔχοντα ἀξίαν 317 ἑκατομμυρίων λιρῶν στερλινῶν, ἦτοι 7 χιλιοκατομμυρίων καὶ 825 ἑκατομμυρίων φράγκων. Μένον κατὰ τὸ 1886, αἱ αὐστραλικάι ἀποικίαι παρήγαγον 200 κ. χιλιόγραμμα χρυσοῦ, ἀξίας 400,000,000 φράγκων. Οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν ἐν Αὐστραλίᾳ ἀποικιῶν ἀνέρχονται ἐν συνόλῳ εἰς τὸ ποσὸν τῶν 500,000,000 φράγκων.

## Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

Ἐπαγοδρόμει τὸ πλῆθος ἐν Βιέννῃ.

Μεταξὺ τῶν τόσων παγοδρομούντων ὑπὸ τοὺς ἦχους τῆς μεθυστικῆς τοῦ Στράουζμουσικῆς τὴν γενικὴν προσοχὴν εἴλκυε κύριός τις εὐγενὴς τὴν μορφὴν, ὑπερήφανον ἔχων παράστημα καὶ θαυμασίους διαγράφων ἐλιγμούς ἐπὶ τοῦ ὀλισθηροῦ πάγου. Ἐφερὲν οὗτος λαμπρὰν στολὴν στρατηγοῦ ἀλλοδαποῦ, πρωτοφανῆ ἐν Βιέννῃ. Ἦτο κόσμος πολὺς ἐκεῖ καὶ ἐκ τῆς ὑψηλῆς κοινωνίας, ἀλλ' οὐδεὶς ἐνθυμεῖτο ποτὲ ὁμοίαν στολὴν. Ἡ περιέργεια ἐκορυφώθη παρὰ ταῖς κυρίαῖς ἰδίως: Τίς εἶνε ὁ στρατηγὸς οὗτος καὶ εἰς τίνα ἐθνικότητα ἀνήκειν;

Ἐν τέλει ζωηρὸς τις νέος προσφέρεται νὰ λύσῃ τὴν ἀπορίαν.

— Ἐγὼ θὰ μάθω, λέγει, καὶ δι' ἐλιγμῶν ἐντέχνων καταφάνει τὸν στρατηγόν. Ὄθει αὐτὸν ἐκ τύχης δῆθεν καὶ ἀδεξιότητος καὶ τὸν ῥίπτει κάτω. Ἄλλ' εὐθὺς σπεύδει καὶ βοηθεῖ αὐτόν, ἵνα ἐγερθῇ καὶ μυρίας ζητεῖ ταπεινάς συγγνώμας, ἐνῶ συγχρόνως συνιστᾷ κατὰ τὸ γερμανικὸν ἔθος ἑαυτὸν πρὸς τὸν στρατηγόν:

— Τὸ ὄνομά μου εἶνε φὸν Ρ. . .

— Τὸ ἰδικόν μου ὄνομα εἶνε Κρόμπεργ, ἀπαντᾷ ὁ στρατηγὸς μὲ γνησίαν γερμανικὴν προφορὰν.

Ὁ νέος ἀναμένει μετ' ἀγωνίας τοὺς τίτλους τοῦ ἐνδοξοτάτου.

— Εἶμαι, ἐξακολουθεῖ ὁ στρατηγός, εἶμαι ἐνοικιαστὴς ἐνδυμάτων διὰ τὴν ἀπόκρῃων. Κάμνω πρὸ πάντων φανταστικὰς στολὰς στρατιωτικὰς. Βλέπετε αὐτὴν ποῦ φορῶ τί ὠραία εἶνε, τί ὠραία ποῦ στρώνει ἐπάνω μου; Ἐπίτηδες τὴν ἐφόρεσα διὰ δεῖγμα. Τὸ κατάστημά μου εἶνε εἰς τὴν ὁδὸν Γκράμπεν ἀριθ. 53. Ἄν σὰς τύχῃ ἀνάγκη, σὰς παρακαλῶ νὰ μὲ προτιμήσητε καὶ σεῖς καὶ οἱ φίλοι σας. . .

Ὁ νέος μόλις καταστέλλων τὸν γέλωτα σπεύδει πάλιν πρὸς τὸν κύκλον τῶν γνωρίμων του καὶ ἀναγγέλλει ὁποῖός τις εἶνε ὁ ὑποτιθέμενος ἀλλοδαπὸς στρατηγός.

Καὶ ἀποστρέφουσι νῦν ἀπ' αὐτοῦ κατησχυμένον τὸ βλέμμα αἱ ἄβραι τῆς Εὐσας κόραι, αἵτινες εἶχον θαμβωθῆ ἀπὸ τὰ χρυσὰ κομβία καὶ τὰς θυσσανωτάς ἐπωμίδας καὶ εἶχον ἀρχίσει νὰ πλάττωσι γλυκύτατα ὄνειρα περὶ τοῦ. . . ἐνοικιαστοῦ τῶν ἐνδυμάτων! Ἦτο τάχα ἡ μόνη φορά, καθ' ἣν ἠπατήθησαν ὑπὸ τῆς ἐξωτερικῆς περιβολῆς καὶ τῆς ψευδοῦς λάμπφως;

## ΜΟΙΡΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΡΟΥΜΕΛΗΣ

Α'.

Παιδάκι μου, τὸν πόνο σου καὶ ποῦ νὰ τότε ρῆξω;  
Νὰ τότε ρῆξω 'ς τὰ βουνά, τὸν παίρνουν τὰ κλαράκια,  
Νὰ τότε ρῆξω 'ς τὰ κλαργιά, τὸν παίρνουν τὰ πουλάκια,  
Νὰ τότε ρῆξω 'ς τὸ γιαιλό, τὸν παίρνουν τὰ ψαράκια,  
Νὰ τότε ρῆξω δίστρατα, τὸν πέρουν οἱ διαβάταις.  
Νὰ τότε ρῆξω 'ς τὴν καρδιά, ὁπῶχω κι' ἄλλους πόνους,  
Νὰ κάθωμαι νὰ μὲ πονῇ, νὰ γέρνω νὰ μὲ σφάζη,  
Νὰ πέφτω 'ς τὸ προσκέφαλο ὕπνο νὰ μὴ χορταίνω! . . .

Β'.

Ὅλον τὸν κόσμον γύρισα, τὴ γῆ τὴν ξακουσμένη.  
Εἶδα μανούλαις 'ς τὸν κρεμνὸ, τῆς ἀδερφαῖς 'ς τὸ βράχο,  
Γυναῖκες τῶν καλῶν ἀνδρῶν 'ς ἀκρὴ ἀπ' τὸ ποτάμι.  
Καὶ πάλι ματαγύρισα 'ς τὴ γῆ τὴν ξακουσμένη:  
Εἶδα μανούλαις 'ς τὸ χορδὸ, τῆς ἀδερφαῖς 'ς τὸ γάμο,  
Γυναῖκες τῶν καλῶν ἀνδρῶν 'ς τὰ μμόρρα πανηγύρια.

Ματάκια ποῦ δὲν βλέπονται γλήγορ' ἀλησιμονιῶνται.